

lader ane, at han har adskillige i Baghaanden, Altsammen Noget, som den ærede Forespørger ikke har kjendt. Det synes derfor, som om den ærede Minister, om han end med Hensyn til denne Sag har holdt sig udenfor Alt, hvad der stod i Forbindelse med den ærede Forespørger og hans Kollega, dog ikke af Andre er bleven ladet udenfor Kjendskab til Alt, hvad den ærede Minister selv betegnede som Rænker. Den ærede Minister maa dog have haft Kundskab om de Rænker, som den ærede Forespørger ikke har kjendt, og det synes, at Ministeren ikke altid har været tilbøjelig til at afvise Uvedkommende, som ere komne til ham og have villet berette Et eller Andet; thi havde han gjort dette, vilde han ikke have kjendt de Rænker, som han antager, at Forespørgeren ikke kjender. Naar den ærede Minister nu tillige har antydet, at der i selve det Kontor, der i sin Tid blev overført her i Byen, var to forskjellige Strømninger, som han heller ikke troede at den ærede Forespørger kjendte Noget til, saa kan jeg ikke Andet end saae et forunderligt Indtryk af, hvorledes den ærede Ministers Stilling overhovedet til alle disse Transaktioner har været; han synes paa den ene Side ikke at have villet indlade sig med Noget, og paa den anden Side synes han at være saa noie bekjendt med enhver Omstændighed, enhver Ting om modtagne Strømninger, fort jagt om Alt, som Forespørgeren efter Ministerens egen Mening slet ikke kjendte eller kunde have nogen Mening om; og jeg skal ikke negte, at det har glædet mig overordenligt her at se og høre, at den ærede Forespørger er udenfor Alt dette, thi det har bestyrtet min indligere Dømm om dette Forhold, at jeg her har set og hørt, hvad der er fremkommet, og derved gaaet et Vidnesbyrd om, at naar jeg tidligere har yttret Sympathi for Forespørgeren, saa har den været fuldstændig velbegrunder.

Indenrigsministeren. Naar jeg spørge, om den ærede Formand kan lade den Saags Uttringer gaa, der synes at ville sigte mig for, at jeg skulde have været vidende om Sammenhængen med disse Rænker!

Formanden: Naar der er Uttringer, som jeg ikke kan lade passere, saa skal jeg selv paa et paatalende dem.

Indenrigsministeren. Jeg kan i alt Fald ikke lade dem gaa. Der er en meget stor Forskel paa, at jeg nu veed, hvad saa at sige alle andre Mennesker vide, og paa, at jeg skulde have vidst det saa længe. Sagen stod paa, eller paa en Raade, have haft en umiddelbar Kilde angaaende disse Rænker. Derom der er Meningen at det ærede Medlems Udtaalelse at ville sigte mig derfor, saa kan jeg ikke Andet end med den største Havne tilbagevise blot Antydningen af noget Saa dant; derfor er det ærede Medlem aldeles uberettiget. Naar det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valokreds (Berg) har talt nogle mytiske Ord om Strømninger i selve Regjeringen, da siger jeg, at jeg vel veed, at der har været Spørgsmaal om Fortolkningen af Loven af 25de Juni 1870, saaledes at der hos nogle af Ministeriets Medlemmer har været den Tanke, at man ikke kunde fortolke den paa den Raade, hvorpaa Indenrigsministeren fortolkede den, paa hvilken Raade det ærede Finansudvalgs Stetral heller ikke vilde fortolke den, medens andre af Ministeriets Medlemmer have ment, at man kunde fortolke den saaledes, men jeg ser ikke, at det ærede Medlem er berettiget til at drage den Slutning deraf, som han syntes at antyde; det er i alt Fald min Pligt og min Sag her at afvise Muligheden af Vilstedeværelsen af saadanne Omstændigheder, som dem, han antydede. Naar det ærede Medlem fremdeles har ment, at jeg skulde have udsat den hele Sag, indtil Næsteden kunde have dømt og imellem saa vil jeg sige, ja, dersom der havde været Mulighed for at faae Bånen udsat paa anden Raade, saa kunde den jo vistnok have været Grand dertil, men jeg for min Vedkommende holder mig fuldstændig uberøvet om, at naar ikke Diebstiftet havde været benyttet, saa havde vi nu staet uden nogen som helst Udflugt til den Båne paa det nordvestlige Sjælland; det er min Betragtning af dette Forhold. Jeg tror, at man